

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

**Vlaková
pout'**

**Papež František
nabízí recept...**

**Pozdrav
z prázdnin**

**První svaté přijímání
Rozjímání o Marii**

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejně, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

spolčo biřmo, jáhen
Zdeněk, Petr Holík, Lucie
Grůzová, Alžběta Klímová,
Kája Krejčí, Kamila a
Marek Wildmanovi.

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
Ohlášky
Přehled pravidelných mší sv.
- 2 Přehled společenství
Jít s Ježíšem
Rozjímání o Marii
- 3 Jak vidí Marii kněz Guy Gilbert?
- 4 Co jsme zažili - Vzpomínka na
vlakovou pouť do Lurd
- 5 První svaté přijímání
Biřmo vikendovka
Náš nový jáhen se představuje
- 6 Pozdrav z prázdnin
Přečtěte si: Štěstí začíná uvnitř
Co je láska
- 7 Humor pouštních otců
Papež František nabízí recept...
- 8 Pozvánka na kurz Alfa
- 9 Judit

Slovo redaktorů

Milí drazí,
vítáme vás z prázdnin novým číslem, kterým chceme vzdát díky Panně Marii a připomenout farní pouť k Boží rodičce, která proběhla 15.8. Jsme velmi rádi, že se podílíte na tvorbě našeho časopisu, a děkujeme všem, kdo přispěli!
Další číslo bude mít uzávěrku v neděli 16.11. Prosíme o články z prázdnin, poutí či jiné zážitky, kterými byste mohli ostatní potěšit.

Lucie a Dominik Grůzovi

Úvodní slovo - Ve stopách Nanebevzaté

V kanonických knihách Písma zprávu o Mariině nanebevzetí nenajdeme; historická paměť církve ji však uchovává po dlouhá staletí. Tato událost je jedním z nejčastějších titulů zasvěcení kostelů – jen v naší diecézi najdeme sedmdesát takových kostelů a kaplí; a slavnost spojená s 15. srpem se skutečně slaví odnepaměti na křesťanském Východě i Západě.

Čím to je? Proč nás tato událost, tato pravda víry tak oslovuje? Jak k tomu došlo, že dokonce „prokletý“ básník Paul Verlaine složil báseň **Ve stopách Nanebevzaté**?

Jedním z titulů, jimiž je Matka Boží oslokována, je Průvodkyně na cestě – Hodégétia. A ona je skutečně tou, která nás provází po cestě, jako ta, která byla a je nejbližší tomu, jenž o sobě řekl: „já jsem cesta, pravda a život“. Ona je nejen Kristovou Matkou, ale také první učednicí; najdeme ji nejen v Betlémě, ale také u prvního zázraku v Káně, u paty kříže i ve večeradle, kde prosí o dar Ducha. Ona je pro nás příkladem dokonalého následování Krista, a to až za hranice smrti, až do nebeské slávy, do plnosti Božího království.

Kristovo nanebevstoupení je velkým oslavením člověka – s Kristem vstupuje do nebes i naše lidství, vždyť on je skutečně pravý člověk. Mariino nanebevzetí je potvrzením, že tento velký příběh nekončí, že nebesa jsou otevřena pro každého z nás – pro všechny, kdo Kristu patří; jak píše sv. Pavel – na prvním místě Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi (1 Kor 15,23). Mariino nanebevzetí je pro nás znamením toho, co nás čeká; s Paulem Verlainem řečeno:

Ohlášky

Jste srdečně zváni na farní pouť v sobotu **4.10.2014 na Mariahilf**. Je to nádherné poutní místo u polských hranic. Z mého rodiště jsme tam často podnikali pouti plné legrace a skvělých zážitků z přírody i krásy.

Přehled pravidelných mší svatých

- ▢ Od 18:00 pondělí – sobota.
- ▢ V úterý od 18:00 dětská mše sv.
- ▢ Ve čtvrtek od 18:00 mládežnická mše sv.
- ▢ V pátek od 17:00 adorace před nejsvětější svátostí.
- ▢ Před každou mší svatou probíhá zpověď.
- ▢ V neděli v 8:00, od 9:45 mše sv. s katechezí pro děti.

Přehled společenství

Bířmo - pondělí 19:00, na faře

Pobiřmo - pondělí 19:00, na faře

Zpěvák - úterý 16:45, na faře - vhodné pro děti 2,5 - 6 let.

(následuje mše pro děti v 18:00 v kostele)

Katechumeni I - úterý 18:00, na faře

Katechumeni II - úterý 17:00, na faře

Děvčata - úterý 16:30, na faře

(následuje mše pro děti v 18:00 v kostele)

Ministranti - úterý 17:00, v kostele na galerii

(následuje mše pro děti v 18:00 v kostele)

Rodiny - středa 20:00, schází se po rodinách

Zpívání - čtvrtek 16:45, na faře

(následuje mládežnická mše v 18:00 v kostele)

Čtvrteční společenství - čtvrtek 19:00, na faře

Mládež - čtvrtek 19:00, na faře

Pátečníáci - pátek 19:00, na faře

Motlitby matek - některé dopoledne v týdnu (bude ještě upřesněno),

schází se po rodinách

Mladé rodiny - předběžně středa od 19:00, na faře

Milí farníci, pokud máte zájem se do nějakého společenství přidat, jistě neváhejte. Kontakt na jednotlivá společenství je k dispozici u pana faráře.

Jednotlivec jako jedna špejle je snadno zlomen, společenství jako hrst špejlí se přelomí jen těžce.

Jít s Ježíšem

Jdu krajinou, kterou dobře znám.

Je to krajina za hranicemi mého domova.

A přece je tak blízko, že ji mohu vidět z okna.

Tuto krajinu dobře znám, a přesto je tu všechno nové.

Je to nové, protože touto krajinou procházím poprvé.

Poprvé vidím známé stromy z blízka. Jak se nade mnou sklánějí.

Poprvé slyším mluvit stromy, ptáky, psy a kočky, šeptat květiny, bzučet včely.

Je to tak jiné. Krajina za okny byla krásná, bezpečná, ale tichá. Byla vymezena hranicemi mého pokoje.

Je to tak krásné cítit. Jaké je to vzrušující dobrodružství překročit hranice!

Co se stane, když zabloudím?

Díky Tobě už se toho nebojím.

Co se stane, když zakopnu a upadnu?

Bude to směšné, to je celé. No a?

Co se stane, když si ublížím?

Ublížím tím i Tobě, to už vím.

Mám přání – nechci už nikdy nikomu ubližovat.

Mám přání – moci se v Tvé náruči vždycky schovat.

Mám přání – ukaž mi kudy jít, ať vím, kudy kam.

Nechci už zůstat za zdmi, kde je každý sám.

AK

Až nadejde den plný slávy,
dokořán nebe bude zvat
věřící, kteří vytrvali
s láskou a tiše, bez výhrad.

Pak do věčného radování
k Sionu, hoře přesvaté,
vystoupí zástup požehnaný
ve stopách Nanebevzaté.

jZD

ROZJÍMÁNÍ O MARII

Maria, chráme Trojice, plodná půdo,
nádobo Ducha a studnice Pravdy,
ty jsi deska, do které je vryto...

Perlo vzácná, jež zalíbila ses Bohu,
Pán tě uchvátil. Tvá pokora a láska
upoutaly Božství a naklonily ho k
nám.

Pán je s tebou, širitelko pokoje.
Ohnivý voze, tys přinesla skrytý
oheň, tys nám dala chléb ze své
mouky.

Uchvácen je Ten, jenž myslel si, že
uchvacuje, neboť upoutal k sobě
stvořenou Marii velkou, jedinečnou
láskou.

Myslím-li na tebe Maria, vidím,
jak ruka Ducha do tebe vyryla Trojici,
Nádherný obraze Boha.

Tobě není nic odepřeno, svatá
klíčnice, bráno Nebe a veškerého
člověčenství. Pros za nás, pros za
nás.

Maria, nositelko ohně, ohnivý voze,
rozněť srdce, učiň z nás žhoucí uhlí
proniknuté ohněm tvé lásky.

AMEN

(Inspirováno sv. Kateřinou Sienskou)

KK

Jak vidí Marii kněz Guy Gilbert?

MARIIN ÚŽASNÝ VNITŘNÍ ŽIVOT

Musela mít fantastický vnitřní život. A nic z něj se zřejmě neprojevovalo navenek. Kolikrát míváme, aniž bychom co tušili, lidi se silným vnitřním životem, bytosti plné světla!

Právě tito lidé pracují na spáse světa. Zvláště řeholníci a řeholnice. V našem světě je ceněn bezprostřední výkon a úspěch, za podstatné je prohlašováno vnější zdání, na první místo staví lidé touhu po zisku a majetku. Copak mohou mladí lidé odolávat takovým svodům, jež zabíjejí vše, co je v nich silné, vznešené a čisté? Víc než kdy jindy je dnes potřeba vést mladé lidi k niternosti.

Právě jsem prožil dvoudenní duchovní cvičení s Davidem, mladým mužem, který je zaměstnán jako ochranka v jednom nočním klubu. Celou dobu mi opakoval, jak ho ticho klášterního lesa uklidňuje a umožňuje mu přemýšlet o falešném lesku a hluku nočního klubu, který má za úkol chránit před vetřelci. Ohlušující řev zesilovačů, povrchní sebedědávání klientů a peníze valící se proudem, to vše ho tak zdeptalo, že teď žasne nad nesmírnou krásou ticha, k němuž neměl přístup ve světě, ve kterém vládne hluk a vnější zdání a vystavuje se na odív luxusní prázdnota.

Je třeba aktivně klást vnitřní odpor všemu, co nás odvrací od naší duchovní dimenze. Hluk s sebou nese zárodky smrti. Moderní prostředky komunikace (televize, rádio, dvd, internet) mohou být užitečné, ale jen tehdy, budeme-li je ovládat. Jinak ani na tom nejtěšším místě nepřežijí lidské vztahy, životně důležitý vhled do své vlastní duše a kontemplace.

Výzva k tichu je prvořadou výzvou dnešnímu světu. Je to těžký, lítý boj a musí ho svádět každý z nás.

Ježíš a Maria nám ukazují cestu. Abychom po ní mohli jít, ztraťme se občas ze světa, utečme všemu. Bůh neodolá tomu, kdo pro něj opustí vše. Je nezbytně nutné, abychom mladým lidem pomohli pochopit, že životní síla, která je zítra udrží na nohou, se zrodí jen z kultury ticha, již si vytvoří dnes, během svého mládí.

MARIA, MATKA MILOSRDENSTVÍ

Co jen toho Maria vytrpěla! To je nepředstavitelné... Ani ten nejlépe udělaný film nemůže vyjádřit utrpení matky, která vidí, jak tisíc potencionálních zabijáků obkličuje čím dál těsnějším kruhem jejího syna. Do závěrečné řeznické scény na Kalvárii se promítly všechny její úzkosti a obavy o syna, jehož tolik milovala. Ubohá žena... S probodeným srdcem šla za svým synem až do konce, zatímco přetvářka, nenávist a sadismus pomalu sílily. Sochy Marie s odhaleným a několika meči probodeným srdcem jsou výmluvným symbolem nevýslovného utrpení matky patřící na zničenou nevinnost. Ale Maria byla a zůstává Matkou milosrdenství, to je jeden z jejich nejkrásnějších titulů. Devět měsíců střežila ve svém

paláci své dítě. Pak ho kolébala, něžně hladila, hrála si s ním, s úžasem pozorovala, jak roste. A teď ho vidí, jak krutě trpí a kousek od ní umírá.

Odpustila i tomu nejhoršímu z katů. Měla srdce svého syna. Copak by v sobě mohla uchovat sebemenší zrnko nenávisti či nechoty odpustit? Srdce matky je víc než kterékoli jiné srdcem milosrdným. Vždyť matka, která nosila pod srdcem své dítě, ví lépe než kdokoli jiný, že jedině milosrdenství činí člověka svobodným a naplní srdce odpuštěním, jež zachraňuje a

osvobozuje.

Dovolte, abych na závěr uvedl příběh, který jsme prožili v naší rodině. V předvečer pohřbu mé matky jsme spolu s mými třinácti bratry a sestrami spontánně uspořádali vzpomínkový večer na památku toho, čím byla naše matka pro každého z nás.

Můj bratr Pierrot (šedesát let) nám vyprávěl tento nádherný příběh ze svého dětství: V šesti letech provedl pěknou lumpárnu. Matka mu uložila trest a zamilovala do svého pokoje. Když za sebou zavřela dveře, Pierrot za ní hodil nadávku. Byla to velice hrubá slova a matka je při odchodu z pokoje uslyšela. Když si Pierrot, který měl maminku velice rád, uvědomil, že tu urážlivou větu zaslechl, rozplakal se. Matka mu v té chvíli řekla: „Pierrote, ten trest ruším, odpykal sis ho svými slzami.“

Zřídka kdy jsem slyšel tak krásný, tak hluboký a silný příběh o milosrdenství.

(z knihy Guye Gilberta RŮŽENEC SVĚTLA připravila KK)

Co jsme zažili? - Vzpomínka na vlakovou pout' do LURD

Je všeobecně známo, že jsem velkým milovníkem vlaků a dopravních prostředků vůbec. Tudiž nebylo dost dobře možné, abych se nezúčastnil druhé české vlakové pouti do Lurd společně s babičkou (také jí koluje v žilách nádražácká krev). Ještě jsme s sebou přibrali sestru. Tato pouť se konala po 111 letech. Vlak však bohužel už nebyl původní.

Ráno v 9 hodin jsme všichni nastoupili v Břeclavi do vlaku, který směřoval do Lurd. V kupé jsme cestovali s dvěma staršími paními. V poledne byla v jednom z vagónů mše svatá. Projeli jsme Vídní a Salzburgem a večer po šesté hodně jsme dorazili na švýcarské hranice. No a ráno jsem stál na lyonském nádraží a fotil, co se dalo. Pak jsme pokračovali dál a před třetí hodinou byla dětská mše. Když jsme jeli do výhybek, tak jsme všichni vypadali jako opilci. Ke čtvrté hodině jsme doputovali do Lurd.

Následující den ráno (v pátek) jsme měli mši u jeskyně, kde se osmnáctkrát zjevila Panna Maria mladé dívce jménem Bernardetta. Od té doby zde prýští pramen, který je zdrojem léčivé vody pro koupele. Okolí je obklopeno berlemi a děkovnými cedulkami za uzdravení. Odpoledne jsme si prohlédli rodný dům Bernardetty Soubirousové. Večer jsme se vypravili na světelné procesí, které se koná každodenně ve 21 hod. Byla to krása, vidět tisíce planoucích svíček a zářících očí. Zážitek nám nezkazil ani neustávající déšť.

V sobotu po snídani jsme se vydali do Růžencové baziliky, kde se konala mše za účelem posvěcení Pražského Jezulátka a jeho umístění do české kaple v Růžencové bazilice. Při této mši jsem ministroval. Odpoledne ve tři hodiny jsme se vydali na křížovou cestu. Stále jsme stoupali výš a výš a rozjímalí u jednotlivých zastavení v nadživotní velikosti.

V neděli jsme si udělali soukromý výlet na kopec Pic du Jear s panem farářem a se sestřinou kamarádkou. Babička se šla vykoupat do léčivého pramene. Na vrchol vede lanovka, ale my se srdnatě škrábali nahoru. Byla to fuška, ale zvládli jsme to. Klárce zčervenaly tvářičky a obdivovala místní květenu. Z vrcholu bylo vidět celé městečko Lurdy a dohlédli jsme až na pohoří Pyreneje. Odpoledne se konala mezinárodní mše v podzemní bazilice sv. Pia X. Zde byly vystaveny fotky všech svatých.

Náš krátký pobyt v Lurdech se chýlil ke konci, a tak jsme ještě šli nakupovat upomínkové předměty. Tolik Panen Marií pohromadě jsme se sestrou ještě v životě neviděli! Babička spoléhala na mou znalost domorodého jazyka, avšak já stěží pochopil patřičnou částku, kterou obchodník požadoval. Po večeri jsme si vše pečlivě sbalili a v pondělí ráno jsme už ujížděli z lourdeského nádraží k domovu. Na cestě zpátky jsme se stavěli pouze v Ženevě na francouzko-švýcarských hranicích. Jeden z kněží býval průvodčím, a tak mi zapůjčil uniformu, abych mohl kontrolovat jízdenky. Nikdo nemusel vystoupit, a tak jsme se do Břeclavi všichni vrátili v úterý odpoledne. Průběh celé pouti dokumentovala televize NOE a její zástupci přislíbili vysílat reportáž v tomto měsíci.

První svaté přijímání

Na neděli 15. 6. 2014 připadl termín prvního svatého přijímání v naší farnosti. Letos přistoupilo k prvnímu svatému přijímání 9 dětí (4 kluci a 5 holek). Od února se děti poctivě připravovaly pod vedením Pavly Oujezdské na tuto velkou událost. Den před slavností děti poprvé přistoupily ke svátosti smíření. Poté si vše nanečisto vyzkoušely, aby se strach z neznámého zmírnil na minimum :-).

Slavnostní mše sv. proběhla na 1* a po vyfocení všech zúčastněných se již tradičně konala zahradní slavnost na farní zahradě, která byla příjemnou tečkou za tímto slavnostním dnem.

Věříme, že první svaté přijímání zanechalo hlubokou stopu v srdcích těchto dětí a vyprošujeme jim Boží požehnání pro jejich život.

PH

Bірmo víkendovka

Sraz jsme měli naplánovaný na pátek půl hodiny před odjezdem vlaku. Čtvrt hodiny před odjezdem už jsme byli ve skvělém počtu pěti lidí (zbývající čtyři bohužel nemohli jet s námi). Vše vypadalo velmi slibně, než jsme minutu před odjezdem zjistili, že máme být na úplně jiném nástupišti. Následoval minutový sprint s krosnama na zádech přes celé nádraží, ale naštěstí byl průvodčí tak hodný, že počkal. Tím naše běhací odpoledne ovšem neskončilo – kvůli odpojování vagonů jsme museli přeběhnout do přední části vlaku, a nakonec jsme dobíhali autobus kvůli zpoždění vlaku (za které jsme samozřejmě mohli my). Zbytek cesty proběhl v pořádku a po příjezdu na faru jsme začali připravovat večeři. Za chvilku přijel pan farář, navečeřeli jsme se a pak si chvilku povídali a zahráli stolní hru.

Druhý den ráno měl pan farář přednášku a po ní jsme šli hrát fotbal. Po obědě jsme se vydali na procházku, při které jsme narazili na bunkr. Prozkoumali jsme ho a šli zpátky na faru. Zamýšleli jsme, že bude mše v kostele, ale kvůli neúspěšnému dobývání chrámu proběhla mše na faře. Pak se s námi pan farář rozloučil a my jsme si po chvíli odpočinku šli zaházet s ufem, navečeřeli jsme se a jako předchozí večer jsme si zahráli hru a šli spát. V neděli jsme se podle předem promyšleného plánu nasnídali, uklidili a šli na autobus (i když se značnými obavami, že nám nebudou stačit peníze). Jen co jsme přišli na zastávku, autobus přijel, peníze nám vyšly krásně a v Brně jsme byli za chvilku, a tak jsme stihli mši u Tomáška a doma jsme byli akorát na oběd. I když bylo znát, že jsme nebyli všichni a že je to naše první víkendovka (a některé mouchy se nám prostě nepodařilo vycytat), tak se nakonec vydařila a jsme zase bohatší o nějaký ten zážitek...

biřmo

Náš nový jáhen se představuje

Jmenuji se Zdeněk Drštka a narodil jsem se jako velmi malé dítě – stalo se tak 28. dubna 1980; od té doby jsem poněkud vyrostl. Kromě občasných výjezdů jsem valnou měrou trávil život v rodném Brně, kde jsem vystudoval ZŠ, Biskupské gymnázium a FF MU, obory latina a obecná jazykověda. Následně jsem nastoupil do Radia Proglas coby náboženský redaktor – rovněž v rodném Brně. V dobách proglasových jsem se vrhl na dálkové studium křesťanské výchovy.

Za studentských let (přibližně na podzim 1992) jsem se setkal se svou životní láskou – kávou; tento vztah v neztenčené míře trvá. Jinak jsem stále svobodný. 22. prosince 1996 jsem byl pokřtěn a biřmován, zázemí jsem našel ve farnosti Brno-dóm.

V proglasových letech mě také postihlo povolání, pročez jsem v září roku 2008 nastoupil do konviktu v Olomouci, zde jsem pak pokračoval ve studiu teologie na CMTF UP a ve formaci v Arcibiskupském kněžském semináři. Na Olomouc vzpomínám velice rád, zvláště pak díky přátelům z VKH. Studium jsem dovršil 31. května 2013 – díky předchozímu dálkovému studiu o rok dříve. Poslední rok formace jsem proto strávil v terénu jako pastorační asistent, a to zvláště ve farnostech Letovice a Rozhraní. 21. června 2013 jsem byl vysvěcen na jáhna a dostal jsem umístěnku do farnosti Brno-Zábrdovice.

Mým oblíbeným světcem je sv. Tomáš Becket. Ve volném čase hltám knihy, hraji minigolf, popíjím kávu a v zimních měsících krmím kačenky. Krom toho se věnuji studiu díla českého velikána Jára Cimrmana. Nesnáším holení. Sportu se spíše vyhýbám, zpěv mi zakazují Ženevské konvence, s nadváhou nebojuji, neboť jsme se shodli na pokojném soužití. Vztah k práci: Lk 16, 3.

Pozdrav z prázdnin

Milí farníci, je nám velkým potěšením přivést pozdrav z Batelova, kde nyní působí pan farář Roman Strossa, dřívější zábrdovický kaplan: „Srdečně zdravím zábrdovické farníky, posílám požehnání!“

Otec Roman působí v malé vesnici u Jihlavy, kde spravuje nádhernou barokní faru a stará se také o okolní vesnice.

„Pastorace je tady velmi náročná. Lidé nemají peníze a jejich hlavní starost je přežít, připravit se na zimu! To, že by mohli přispět také do farnosti, ať prací, nebo finančně, je pro ně hrozně těžké,“ vypravuje nám otec při kávě.

Na faře je s otcem také jeho stará maminka, se kterou mu pomáhá hospodyně. „Máme tady i modlitby matek, ale tam chodí samé babičky,“ směje se, když mi vypráví o farnosti. Byl to pro nás krásný výlet se srdečným přijetím.

LG

PŘEČTĚTE SI:

JOHN POWELL: Šťěstí začíná uvnitř

Přirozeným stavem bytosti jménem člověk je být šťastný. Věřím, že Bůh nás stvořil k tomu, abychom byli šťastni nyní v tomto světě i navěky ve světě příštím. Z toho logicky plyne: pokud je člověk stále nešťastný, něco není v pořádku. Něco chybí. Samozřejmě to nemusí být vinou nebo rozhodnutím tohoto člověka. Avšak trvám na tom, že něco chybí. Doufám, že myšlenky a zkušenosti, které vám nabízím v této knize, vám pomohou ke stále většímu štěstí.

John Powell, T. J.

John Powell je profesorem na Loyola University v Chicagu, v jeho přednáškách i díle se bohatě odrážejí zkušenosti psychologa a kněze. Je autorem několika knih, mimo jiné i knihy LÁSKA BEZ PODMÍNEK.

Vydalo nakladatelství Portál

CO JE LÁSKA

Není jiné slovo, které by bylo častěji zneužíváno. Většina mladých i mnozí z nás, kdo máme věk na to, abychom tomu porozuměli lépe, si myslí, že láska je pocit. Když nás pocit prostupuje, mluvíme o zamilovanosti. Když pak odejde, láska je náhle věcí minulosti. Je pryč. Za lásku snadno považujeme zaslepenost nebo dočasnou přitažlivost.

Další zdroj nepochopení spočívá v tom, že téměř všichni někdy zaměňujeme potřebu s láskou. Když druhý člověk vyplní nějakou naši potřebu, jsme v pokušení říci: „Miluji tě.“ Klasické vyjádření skutečné lásky „Potřebuji tě, protože tě miluji“ se velmi liší od slov „Miluji tě, protože tě potřebuji“. Mou lásku nezískáš tím, že zaplníš mou prázdnotu a uspokojíš mou potřebu. Má láska je vždycky dar, který ti svobodně dávám.

Jsem si jistý, že skutečná láska vyžaduje rozhodnutí a odevzdání se. Dříve než začnu někoho skutečně milovat, musím dojít k závaznému rozhodnutí

usilovat o to, co je pro mého milovaného nejlepší. Láska mě vede, abych říkal a dělal to, co objekt mé lásky potřebuje, abych byl tím, koho potřebuje. Láska ode mě žádá, abych byl tvrdý nebo něžný. Láska ode mě žádá, abych se tomu, koho miluji, postavil, nebo abych ho utěšoval. Ale nejprve musím říct lásce „ano“. Musím se rozhodnout a vynaložit úsilí. Měl bych být připraven dělat cokoli, co láska ode mne bude žádat. Na křižovatce každého rozhodnutí se však chci ptát: „Co musí udělat ten, kdo miluje?“

Je to všechno vůbec možné uskutečnit? Jistě, nelze ve všem být dokonalý. Ale je to skvělý ideál. A je to vlastně jediný životní princip, který nám může přinést štěstí. V každém okamžiku života se ptáme na zásadní věci. Tato otázka se týká našich životních principů. Mohu se ptát: „Jak vydělám co nejvíce peněz?“ Nebo se mohu ptát: „Kde si nejvíce užiju?“ Člověk, který se rozhodl žít svůj život jako skutek lásky, se neptá nejprve

na peníze nebo zábavu. Milující člověk se neptá po potěšení, nenaslouchá potlesku ani netouží po tom, aby se mu někdo podbízel. Základní pohnutkou tohoto člověka je prostě být milující lidskou bytostí. Jediná jeho otázka zní: „Co musí udělat ten, kdo miluje?“ Je to rozhodnutí pro lásku. Je to cesta lásky.

Láska má samozřejmě mnoho rovin. Někteří lidé mají v mém životě přednost před ostatními. Úroveň odevzdání se je v některých případech, jako například v manželství nebo v rodině, hlubší. Naším životem procházejí cizinci, známí, nepřátelé, spolužáci, spolupracovníci, přátelé, sousedé, blízcí přátelé, sestry a bratři, rodiče, manželé, manželky, děti. Milující člověk se snaží rozpoznat a naplnit potřeby všech, pokud mu k tomu stačí síly. Vzhledem k různým stupňům blízkosti budou i stupně odevzdání se různé. Existuje řád priorit, který souvisí se stupněm závazku. Nejprve rodina, pak přátelé. Nejprve přátelé, pak cizí lidé apod.

Z knihy J. Powella vybrala a upravila KK.

HUMOR POUŠTNÍCH OTCŮ

V bráně jednoho klášterního kostela sedával žebrák, který si vyžebraval živobytí nejrůznějšími cestami.

„To se nestydíš?“ káral ho převor. „Před měsícem jsi byl ještě slepý, a teď máš ochrnuté ruce...“

„Nezlob se, otče, spíš bys měl mít radost. Nabyl jsem zraku, a tak jsem se z toho radoval, že mě přestaly poslouchat ruce...“

Stařec pravil: „Nejhorší chvílky prožívá ateista, když se dostane na věčnost a neví, komu za ni poděkovat.“

Jistý otec z pouště Skétis se velice bál smrti, přestože se hodně modlil. Když šel poprosit o radu starce, dostal odpověď: „Copak je nějaký velký rozdíl mezi hrobem a záchodem? Vůbec ne. Jakmile nastane čas, je třeba jít.“

V jednom klášteře měli velice pomalého písaře. Jeden z otců se přišel poradit s převorem: „Abba,“ stěžoval si, „ten mladý píše tak strašně pomalu, že když mu otcové diktují své komentáře k Písmu, vystavují svou trpělivost zkoušce.“ „Tak ho pošli k abba Eufrosimovi, ten koktá...“

Papež František nabízí recept na pokoj

Na konci července dal papež František, Jorge Maria Bergoglio, který je znám svou skromností, jež mnohé překvapuje a dráždí, rozhovor venezuelskému listu Viva (vyšlo 27. července). Nabídl v něm návod na blaženější život. Jeho „desatero“ spokojenosti vyvolalo nemalý ohlas. Je to prostý návod, jak žít, aby měl život smysl.

Nic, zdá se, nebrání tomu, aby se člověk cítil svobodněji. Potíž je v tom, že žijeme v době diktátorský konzumní, která na nás klade úplně jiné požadavky. Stáváme se jejími vazaly. Papežův návod pak působí jako revoluce proti konzumu. Jako návod, jak z toho ven.

1. Žij a nech žít.

Papež František říká, že by se každý měl řídit touto zásadou, která mu připomíná italské úsloví Pohybu se vpřed a to samé dovol i druhým.

K tomu můžeme připojit **9. pravidlo: Respektujme víru druhých**. František říká, že „Přivádění druhých na svou víru je ten nejškodlivější a paralyzující aspekt všech náboženství“. Tvrdí, že církev nemá lidi přemlouvat, aby byli křesťany, má je přitahovat. Respekt k způsobům vyznání vyžaduje jeden zásadní

předpoklad – vnitřní jistotu. Pokud člověk nevěří tomu, co sám hlásá, o to víc musí druhé nutit, aby s ním souhlasili.

2. pravidlo: Dávej druhým sebe.

Moderní společnost stojí na stálé soutěži – musím být lepší, bohatší, úspěšnější než druzí. Neustále budují sebe, svou kariéru, své jistoty. Ti druzí to musí vidět, musí to být hmatatelné. Na to, abych dal druhým

„sebe“, nezbývá čas. A co to vlastně je, dávat sebe? Nejspíš svůj čas, své pohodlí, kus toho nejlepšího, co v sobě najdu.

3. princip: Životem jdi klidně.

Revoluce naruby! Klidný život je dnes vnímán skoro jako cosi potupného. Obdivován je život divoký, pestrý. Normální je dvakrát, třikrát se rozvést, měnit partnery.

Psychologové, „životologové“ doporučují často střídání zaměstnání. Oblíbené heslo: Změna je život. Klidný život přirovnává ke kaluži. Dává ji do protikladu k rychle tekoucí řece. Louže v sobě obsahuje pohyb doprovázený laskavostí, pokorou a klidem. – Laskavost, pokora a pokoj.

4. princip: Zdravě trávit volný čas.

František tím zjevně nemyslí potit se ve fitku. Nebo letět na Maledivy. Upozorňuje, že lidé už necítí radost z umění, ze čtení, z vlastních dětí. „S konzumem přichází úzkost a stres. Znemožňuje lidem zdravě trávit volný čas.“ Papež vybízí, aby si rodiče místo práce až do večera raději udělali čas na děti, aby si s nimi hráli. „Rodiny by rovněž během společného stolování měly vypnout televizi. Televize sice je důležitý zdroj informací, při jídle lidem ale znemožňuje, aby spolu komunikovali.“

Tady Svatý otec píchl do vosího hnízda. Klíčový nástroj konzumu je televize. Naučili jsme se ji pojídat neustále. Vypínat televizi? Tohle se nebude líbit. Tohle jde proti naší moderní přirozenosti. Čtvrtý princip by se dal přímo sebevražedně rozšířit: Aspoň u jídla nebudeš mít v ruce chytrý telefon.

5. bod: Neděle má být svátkem.

V neděli by lidé neměli chodit do práce. Je tu pro rodinu. – Třeba my, Češi, v neděli k smrti rádi nakupujeme. Vyjet si autákem do nákupního centra, to považujeme za výdobytek. Za symbol polistopadové svobody. Výsledek? Neděli v nákupním středisku dokonale zabijeme. A papežův apel na rodinu? Mnohdy je vnímána jako přítěž, ne jako prostor, kde mám základní smysl, kde se mám vydávat. Také proto rodiny tak často krachují, rozpadají se.

6. přikázání: Hledejme nové cesty, jak pro mladé lidi vytvořit důstojná pracovní místa.

Jinak podle papeže hledají jiné cesty, uvíznou třeba v drogách. A co že je ta důstojnost?

Za 7. papež vyzývá: Respekt a starost o přírodu.

Táže se: „Nepáchá lidstvo sebevraždu tím, jak bezohledně a tyransky zachází s přírodou?“ – Zase je to pohled od sebe ven, ze sebe do světa. Nesoustředit se jen na to momentálně moje, ale na okolí.

8. pravidlo: Stop negativitě.

Nebuďme negativní. „Když mluvíme špatně o druhých, ukazuje to na naše nízké sebevědomí. Zdravé je umět se rychle přenést přes negativní věci.“ Pokud je člověk soustředěný na sebe, často propadá zmaru, nespokojenosti. Není blažený.

10. pravidlo zní: Pracuj pro mír.

„Žijeme v čase mnoha válek. Po míru musíme hlasitě křičet.“ – Válka se díky Ukrajině přiblížila i k nám. Přesto si cenu míru moc neuvědomujeme. Volat nahlas papež miní tak, že to máme dělat aktivně.

Nic z desatera papeže Františka není extra těžké, nijak extrémně náročné. Je přece snazší méně pracovat a víc si hrát s dětmi. Méně vydělávat a neděle trávit s rodinou. Na chvíli vypnout televizi a odložit telefon. Je snazší nikam se nehnat, věčně o všechno jak blázen nesoutěžit, být v klidu. Ale zároveň to už skoro neumíme. Dělat to je dnes revoluce!

Přepřacováno z článku Martina Fendrycha, LG

Pozvánka na kurz Alfa

Kurz Alfa představuje krátký úvod do současného praktického křesťanství. Určen je všem nevěřícím a hledajícím lidem bez rozdílu věku, kteří se ptají po smyslu života a snaží se nalézt odpovědi na palčivé otázky spojené s vírou a životem člověka, např. jaký je smysl utrpení, v čem spočívá skutečná láska, proč odpouštět apod. Účastnit se jich mohou také ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale dál v církvi nežili.

Kurz Alfa tvoří řada deseti večerů, které doplňuje jeden společně strávený víkend. Každý večer má tři části. Začíná teplou večerí, po které následuje přednáška na určité téma. Mezi přednášejícími se střídají kněží a laici katolické církve i některých nekatolických církví. Hlavní téma večera je po přednášce dále rozebíráno v menších diskusních skupinkách, kde má každý účastník možnost vyjádřit vlastní názor, podělit se o své zkušenosti a klást další otázky. Mezi hlavní témata kurzu Alfa patří otázky, jak získat víru, jak odolat zlému, jak prožít svůj život co nejlépe, zda je k víře potřeba i církve, proč se modlit, jak nás Bůh vede, zda Bůh uzdravuje i dnes, kdo je to Ježíš a proč zemřel, kdo je to svatý Duch a jak jím mohu být naplněn a další. Celý kurz je zakončen slavnostní závěrečnou večerí, na niž účastníci mohou pozvat své známé, kteří by mohli mít zájem o účast na kurzu v příštím běhu, ale i další přátele.

Účast v kurzu je bezplatná a nezávazná. Z kurzu je možno kdykoliv svobodně odejít. Pokud účastník nechce dále pokračovat, není k tomu nijak vázán. Náklady na kurz jsou hrazeny ze sponzorských příspěvků organizátorů. Pokud účastníci chtějí, mohou do sbírky také přispět.

Letošní podzimní běh kurzu Alfa bude zahájen **9. října 2014 a potrvá do 15. ledna 2015**, kdy bude zakončen slavnostní večerí. Setkání se budou konat vždy **ve čtvrtek od 19.00 do 21.30** v prostorách brněnského **jezuitského kostela Nanebevzetí Panny Marie** – vchod na rohu ulic Mozartova a Jezuitská.

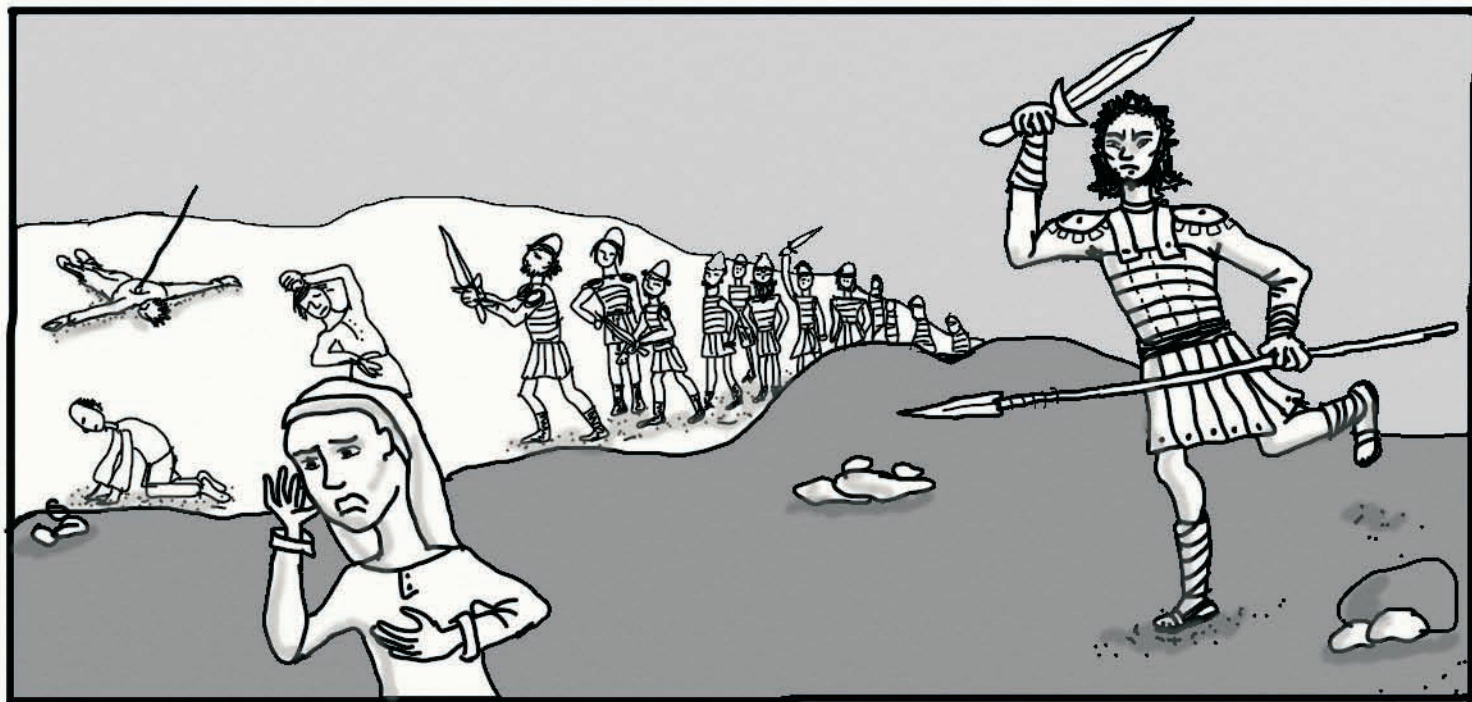
Kontakt pro přihlašování: Eva Vahalíková, tel. 777 994 699, alfa.brno@email.cz

Informace: www.brno.alfakurzy.cz

JUDIT 1.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLÉ
OBRÁZKY A TEXT K.S.

ZA DNŮ KRÁLE NABUKADNESARA PROBÍHALO MNOHO BOJŮ A VÁLEK. SAMOTNÝ NABUKADNĚSAR POSLAL SVÉHO VELITELE HOLOFERNESSE, ABY PUSTOŠIL A PLENIL VŠECHNY ZEMĚ, KTERÉ SE MU NECHTĚLY PODROBIT...

...VŠICHNI SE HOLOFERNESOVA VOJSKA BÁLI, NEBOŽ JEHO KRUTOST BYLA NESMÍRNÁ A VĚTŠINA NÁRODŮ SE MU VZDALA...

...IZRAELCI, KTERÍ SÍDLILI V JUDSKU, SLYŠELI O VŠEM CO VRCHNÍ VELITEL ASYRSKÉHO KRÁLE NABUKADNESARA UČINIL OKOLNÍM NÁRODŮM. DOSTALI VELIKÝ STRACH O JERUZALÉM A CHRÁM HOSPODINA, NEBOŽ JEJ TEPRVE NEDÁVNO ZNOVU VYSTAVĚLI...

...ROZHODLI SE OPEVNIT SVOU ZEMI A KRUTÉMU HOLOFERNESOVÍ SE BRÁNIT. VŠICHNI IZRAELCI SE ZAČALI USILOVNĚ MODLIT K HOSPODINU, ABY JIM POMOHL...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ